

Існують й інші варіанти оцінки НЗВ, серед яких є визначення балансової вартості НЗВ шляхом порівняння його первісної та чистої вартості і вибору меншої серед них [2 с.72]. Оцінка залишків НЗВ здійснюється також за вартістю використаних у виробництві сировини, матеріалів і напівфабрикатів; за фактично понесеними витратами.

Окрім методів оцінки залишків НЗВ виділяють два способи оцінки: перший передбачає оцінку НЗВ, що передує оцінці ГП; а при другому способі навпаки – оцінка НЗВ здійснюється після оцінки ГП.

Підсумовуючи викладене, можна сказати, що правильний вибір методу та способу оцінки незавершеного виробництва сприяє достовірному відображенню розміру його залишків та величини собівартості продукції, точному розмежуванню витрат за періодами, а отже, підвищенню надійності фінансової звітності.

Список літератури: 1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затвердж. Наказом Міністерства фінансів України від 20.10.1999 року № 246: / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/>. 2. Боярський Ю.І. Оцінка залишків незавершеного виробництва: проблеми визначення // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2011. – № 2 (20). – С. 70–76.

СТРИГУЛЬ Л.С., к.е.н., доцент НТУ «ХПІ», м. Харків,
МАРТИНОВА В.В., магістр НТУ «ХПІ», м. Харків,
ТИХОНОВ Р.А., магістр НТУ «ХПІ», м. Харків

СУЧАСНИЙ СТАН І ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ, ФОРМУВАННЯ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

В складних умовах сучасного стану економіки України важливою проблемою суб'єктів підприємницької діяльності є вирішення завдань об'єктивного обліку, формування та відображення фінансових результатів їх діяльності. Достатньо широко висвітлені питання особливостей обліку фінансових результатів діяльності у роботах вчених: В.В. Сопка, Ф.Ф. Бутинця, А.Г. Завгороднього, В.В. Ковальова, В.Г. Швеця та ін.

Нормативним документом, в якому визначено принципи обліку та узагальнення інформації щодо фінансових результатів діяльності підприємства, є Інструкція про застосування «Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій» [1], згідно якому для обліку й узагальнення інформації про фінансові результати діяльності підприємства передбачено рахунок 79 «Фінансові результати», який має субрахунки: 791 – результат операційної діяльності; 792 – результат фінансових операцій; 793 – результат іншої звичайної діяльності.

На підставі облікових даних складається форма 2 «Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)», в якій визначаються наступні види фінансових результатів діяльності: валовий прибуток; фінансовий результат від операційної діяльності; фінансовий результат до оподаткування; чистий фінансовий результат (прибуток/збиток) [2].

Важливими якісними характеристиками інформації наведеної у «Звіті про фінансові результати» є її повнота та достовірність, що в сучасних реаліях економіки України, найчастіше зовсім не дотримується господарюючими суб'єктами. Так, за

даними численних публікацій та експертних опитувань, питома вага господарських операцій, здійснених у тіньовому секторі економіки складає до 50 %.

У зв'язку з тим, що звітність, яка містить дані щодо фінансових результатів діяльності є публічною інформацією для різних видів користувачів (від податківців до інвесторів), то заниження їх фактичного рівня обумовлене метою ухилення від сплати податків, а завищення – для формування позитивної «картинки» діяльності для інвесторів.

Таким чином, проблема викривлення інформації у фінансовій звітності потребує вивчення багатьох факторів, таких як: 1) визначення зовнішніх та внутрішніх факторів, які мають безпосередній та/або опосередкований вплив на рівень достовірності даних фінансової звітності; 2) вивчення системи мотиваційних факторів (психоаналітичний підхід), які спонукають управлінський склад підприємств, впливати на рівень повноти та достовірність інформації; 3) виявлення способів приховування фактів про невідповідність реальним даним щодо рівня фінансових результатів, поданих у фінансовій звітності; 4) визначення заходів, які можуть сприяти формуванню фінансової звітності зі збереженням принципів достовірності та повноти відображення інформації.

Отже, від якості обліку, об'єктивності формування, повноти і достовірності відображення фінансових результатів діяльності суб'єктів підприємницької діяльності залежить ступінь підвищення рівня ефективності управління підприємствами, зокрема, та зростання реального сектору економіки країни в цілому.

Список літератури: 1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій затверджена наказом № 291 МФУ від 30.11.1999. 2. Національне положення (стандарти) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» затверджена наказом № 73 МФУ від 07.02.2013.

БРІК С.В., кандидат економічних наук, доцент, НТУ «ХП»
РУДКОВСЬКА Є.М., магістр, м. Харків, НТУ «ХП»

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ АНАЛІЗУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

У процесі аналізу капіталу підприємства, в першу чергу, досліджують зміни в його структурі, складі та дають їм об'єктивну оцінку з позиції інвесторів та підприємства. Для забезпеченості комплексності проведення аналізу власного капіталу підприємства недостатньою є лише оцінка динаміки та структури власного капіталу. Єдиного підходу до визначення оптимальної структури капіталу не існує. Дуже низька частка залученого капіталу фактично означає, що компанія не використовує додаткове джерело фінансування, що збільшує вартість капіталу і необхідну норму прибутковості майбутніх інвестицій. З іншого боку - значна частина залучених джерел в структурі капіталу підвищує достовірність настання стану неплатоспроможності і, відповідно, збільшує ризики для інвестора, який також підвищує необхідну норму прибутковості.

Пропозицією до оптимізації структури власного капіталу акціонерних товариств в частині такої важливої його складової як резервний капітал, є пришвидшення темпів нарощення резервного капіталу, адже його приріст характеризує готовність підприємства до ризику, з яким пов'язана підприємницька